

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De discretione in omni spirituali exercitio seruanda. IX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

6. Væ igitur illis, qui diuino amore non valent, sed ad extraneas fabulas se conuertunt, qui nec orant, nec alios orare permittunt. Et vbi peccata sua emendare deberent, ibi veteribus malis noua superaddunt. Tales sunt, qui ecclesiam tardè intrant, & citius exeunt. Qui breues Missas diligunt, & longas epulationes exercent. Qui saturati, iustis delectantur & iocis; & pro beneficijs Dei, breues gratias vix debitè soluunt; eo quòd plus corpus quam animam pascere gaudent. Non sic autem faciet bonus religiosus, Dei seruitio mancipatus; sed memor omnium beneficiorum Dei, quæ à sæculo sunt, cum Iesu studeat pernoctare in orationibus, hymnos & psalmos canendo, sacras hostias offerendo, & deuotis meditationibus insistendo, & cor suum ad Deum semper erigendo.

CAPVT IX.

De discretione in omni spiritali exercitio seruanda.

1. **S**eruus Dei, cum discretionis moderamine, omnia agere debet. Stude ergo viam regiam tenere, vt neque nimis laxus ad carnem, nec nimis rigibus per feruorem corruas ante finem. Si vis stabilem bene viuendi ordinem seruare, inter duo extrema per medium iter incede; vt nihil per arrogantiam vltra vires attingentes; & quæ commodè agere præuales, per inertiam non omitas. Non requirit Deus à te corporis destructionem, sed vitiorum refrenationem. Non exigit aliqua impossibilia, sed salutem tuam vtilia. Dat sana consilia prouidet vitæ necessaria; vt bene utaris corporis seruitio ad animæ profectum, & in nullo excedas discretionis modum. Nam hodie currere, & cras lassum iacere, non est in via Dei proficere; sed seipsum confundere & profectum impedire.

2. Nunc nihil velle habere, & cras superflua sumere, non est paupertatem diligere, sed cupiditatem fouere. Nunc necessaria recusare, & cras singularia querere, non est abstinentiam facere, sed gulam excitare. Nunc apposita nolle comedere, & cras de defectu ciborum murmurare; non est abstinentis animæ signum, sed impatientiæ monstrum. Nunc tam multum legere vel scribere, vt dolor capitis sequatur; non est animam pascere, sed impotentem ad alia bona opera reddere. Hodie nihil loqui, & cras dissolutum fieri, aut silentium frangere; non est zelum ordinis habere, sed multos in ordine scandalizare. Hodie tam altè cantare, vt cras nequeas resonare, aut vix os ad cantandum aperire, non est Deum laudare, sed alios in choro turbare. Quicquid modum excedit, & discretionem non tenet, nec Deo placet, nec diu durare solet.

3. Necessarium est ergo in omni spirituali actione, ad perficiendum opus debite inceptum, vt communem serues institutionem, & singularitatis caueas notam, atque in dubijs & obscuris causis, superioris sequaris consilium; & cum discretionis moderamine, obedientiam custodias sine fictione. Semper in summo deuotionis gradu posse consistere, non est fragilitatis humanae: & nimis ad exteriora declinare & terrenis inuolui, non est profectus hominis spiritualis, sed perditio totius religiositatis. Quod si speciali gratia fueris à Deo visitatus & inebriatus, hominem te noueris esse, non angelum; & carnis sarcinam adhuc gerere, non animae stolam: datam gratiam recole, non innatam. Caue igitur, ne velis sapere plus quam oportet sapere, sed gaudium tempera timore; nec velis altiora praesumere, ne postea humiliatus desperatione frangaris. Cum exterius laboraueris, & necessaria negotia tractaueris; non totus in visibilibus desinas, sed frequenti meditatione te sursum ad Deum erigas. Pensa, ad quid exteriora ista fiunt & exercentur, quia seruum Dei iuuare debent, non impedire: quatenus terrenis bene moderatis, ad aeterna & inuisibilia facilius tendatur. Vt autem virtutem discretionis in operando, & donum sapientiae possideas in vacando; melius hoc impetrabis deuote orando, & humiliter à Deo petendo, quam propriae industriae vel labori confidendo.

CAPVT X.

Oratio de felici consummatione in virtutibus.

I. O Ro te Domine Pater sanctissime, qui omnia in numero, pondere, & mensura fecisti, qui famulatum tibi debitum, ab omni creatura rationali vis exhiberi, & praecipue in seruis tuis spontaneum seruitium diligis & exquiris dirige actus meos spontaneos in beneplacito tuo, & ad imperium aeternae dispositionis tuae rebelles motus carnis meae reflecte, propriasque voluntates ex integro frangere mihi concede. Sic ordina cunctas affectiones meas, vt malas statim ab initio respuam, bonas fortiter teneam, puras diligam, teque sine corporea imaginatione contemplari discam. Sic tempera vires meas & operationes exterius, vt non totus inhaream infimis: sed semper potens sim me conuertere ad interna: & sine graui tardatione, ascendam ad caelestia. Sic me conserua in eternorum desiderio, in amore sanctarum virtutum, in fruitione caelestium, vt tu Domine Deus ampliozem inde habeas honorem, & ego salubriorem profectum suscipiam. Non mihi veniat ex tua visitatione pes superbiae, nec me vexet pestis vanae gloriae. Non me finas Satanæ decipi illusionem, neque falsa rapi dul-